

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยและพัฒนาไม้วัดอุประสงค์จะสร้างต้นแบบของยานเคลื่อนที่ได้น้ำ เพื่อใช้ในการฝึกปราบเรือดำน้ำของกองเรือยุทธการ โดยมีลักษณะการเคลื่อนที่คล้ายกับเป่าฝึกปราบเรือดำน้ำที่ผลิตจากต่างประเทศ เป่าฝึกมีน้ำหนักเบากว่าน้ำ มีมอเตอร์กระแสตรงใช้พลังงานจากแบตเตอรี่เป็นตัวขับเคลื่อน มีลักษณะการเคลื่อนที่ได้น้ำแบบ RANDOM และสามารถปฏิบัติงานได้ต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า ๕๐ นาที การวิจัยประสบความสำเร็จระดับหนึ่งแต่ยังมีจุดที่ต้องแก้ไขเพื่อให้เป่าฝึกทำงานอย่างสมบูรณ์

คำนำ

โครงการวิจัยและพัฒนาเป่าฝักปราบเรือดำน้ำนี้ เริ่มต้นอย่างแท้จริงใน พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้เวลาถึงปัจจุบันประมาณ ๘ ปี ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการวิจัยในวงการทหาร อาจจะเห็นว่าเป็นโครงการวิจัยที่ยาวนานมาก ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่เป็นโครงการใหญ่มากนัก แต่สำหรับผู้ที่อยู่ในวงการวิจัยทางทหารแล้วจะพบว่าเป็นเรื่องปกติ และการที่โครงการวิจัยสำเร็จลงได้นับว่าเป็นเรื่องที่ดีออกจะโชคดีและเป็นข่าวดีเอามาก ๆ

ถ้าจะนับเวลาตั้งแต่จุดเริ่มต้นจริง ๆ ใน พ.ศ.๒๕๒๕ ที่กองทัพเรือแต่งตั้งให้ พล.ร.ต.เบญจ ภมรสูตร เป็นประธานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาเป่าฝักปราบเรือดำน้ำ โครงการวิจัยนี้น่าจะเป็นโครงการวิจัยที่ใช้เวลามากที่สุดในโลกสำหรับปริมาณงานที่ปรากฏ อุปสรรคที่สำคัญของการวิจัยโครงการนี้คือ ทุกท่านที่เป็นกรรมการในโครงการวิจัยเป็นนักวิจัยแบบ PART TIME นอกจากนั้น กระบวนการย้ายบรรจุของกองทัพเป็นอุปสรรคมากต่อการดำเนินการวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีโครงการวิจัยเป็นจำนวนไม่น้อยที่คณะนักวิจัยที่เดิมอยู่ในหน่วยงานเดียวกันต้องแตกกระสานซ่านเซ็นเมื่อเวลาผ่านไป ๒ หรือ ๓ ปี การที่จะประสานให้ทุกท่านทำงานร่วมกันไปจนกระทั่งโครงการวิจัยประสบความสำเร็จ เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความอดทนอย่างใหญ่หลวง

คณะกรรมการในปี ๒๕๓๕ มีแนวความคิดที่จะนำคอร์ปโคแบบ ๔๕ จ. ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ที่กรมสรรพาวุธทหารเรือมาดัดแปลงเป็นเป่าฝัก เมื่อดำเนินการไประยะหนึ่ง จึงพบว่าคงจะประสบความสำเร็จได้ยาก จึงมีการเปลี่ยนแนวความคิดในการออกแบบ มาเป็นการออกแบบเป่าฝักที่มีรูปร่างคล้ายคอร์ปโคแต่นี้น้ำหนักเบากว่าน้ำ และมีความประสงค์จะนำกลับมาใช้อีกหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกปราบเรือดำน้ำในทะเลแล้ว การเปลี่ยนแปลงในครั้งนั้น สมควรให้คำชมเชยแก่ พล.ร.ต.พิศลปี สุวรรณวนิช ประธานคณะกรรมการวิจัยในขณะนั้น เพราะถ้ายังยึดแนวทางการวิจัยที่มีมาแต่เริ่มต้น ก็คงไม่มีโครงการเป่าฝัก ๆ ที่สำเร็จลงในวันนี้อย่างแน่นอน

เมื่อเริ่มต้นโครงการบรรดานักวิชาการในกรมอุทการเรือมีมากพอสมควร แต่โครงการวิจัยที่ดำเนินการอยู่ในกรมอุทการเรือก็มีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการเฟ้นหาผู้สมัครใจมาร่วมเป็นนักวิจัยในโครงการใหม่นี้ก็จะลำบากพอสมควร เมื่อเวลาผ่านไปก็มีนักวิจัยย้ายไปอยู่หน่วยอื่นเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จึงต้องมีการปรับตัวนักวิจัยในโครงการอยู่บ่อยครั้ง ดังจะเห็นได้จากจำนวนคำสั่งแต่งตั้งคณะนักวิจัยในผนวก ก. เมื่อเริ่มทำงานวิจัยในแนวทางใหม่นั้น มีคำสั่งกองทัพเรือย้าย พล.ร.ต.พิศลปี สุวรรณวนิช ไปอยู่กองเรือยุทธการ ทำให้เกิดปัญหาในการคัดเลือกนักวิชาการเป็นหัวหน้าคณะทำงาน ในครั้งนั้น น.อ.สุระ ยุทธวงศ์ ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนากรมพัฒนาการช่าง กรมอุทการเรือ หรือเรียกกันสั้น ๆ ว่า ผอ.กองพ.กพช.อ. รับอาสาเป็นหัวหน้าคณะทำงาน ท่านผู้นี้เป็นนักวิจัยที่มีผลงานมากมายของกรมอุทการเรือ ท่านเป็นนักวิชาการที่พยายามพัฒนางานต่าง ๆ ทั้งด้าน SOFTWARE และ HARDWARE อยู่เสมอ ท่านเป็นผู้มีความมุ่งมั่นที่จะช่วยกองทัพเรือให้ขึ้นบนขาของตนเองด้วยการวิจัยและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา คณะนักวิจัยชุดต่าง ๆ ในโครงการนี้ได้ยึดถือแนวทางการปฏิบัติราชการของท่านเป็นตัวอย่างตลอดมา